

Mørkning

Hun sidder stille ved sit bord

Hører uret gå i vindueskarmen

Det skal nok trækkes op, før det går i stå

Og kaffen er vist blevet kold

Det gør ingenting, hun har jo varmen

Og bag ved ruden synes verden grå

Hun har set en del

Og lykken var lidt kort

Når hun mindes, må en tåre tørres bort

Og hun har løst sin kryds og tværs

Vasket koppen ren og rystet dugen

Nu kan hun høre, katten længes ind

Og det bli'r stille udenfor

Snart må hun til ro. Hun glatter puden,

Og kalder søvnen til sit stille sind

Hun har set en del

Og lykken var lidt kort

Når hun mindes, må en tåre tørres bort